
Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Μαυτό τὴν τίτλο, σὲ δύο ἐκδόσεις στὰ 1932 καὶ στὰ 1933 ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνοδο τοῦ Χίτλερ, κυκλοφόρησε ἕνα πολὺ χαρακτηριστικὸ φυλλάδιο γραμμμένο ἀπὸ τὴν κ. Γκαυέντα Ντίελ, ποὺ κατόπιν μπήκε στὸ διευθυντήριο τῆς χριστιανογερμανικῆς κίνησης. Εἶναι ἀπὸ τὰ λιγοστὰ δημοσεύματα τοῦ φεμινισμοῦ στὴ Γερμανία καὶ εἶναι τυπικὸ δημιούργημα τῆς ἀληθινῆς Ἀρίας Γερμανίδας.

Στὸ πρῶτο μέρος βλέπομε πῶς ὁ φασισμὸν δὲν ἀνοίξε ἀμέσως τὶς ἀγκάλες τους στὶς γυναῖκες. Ὡς τὰ 1932 δηλαδὴ στὴν ἐποχὴ τῶν ἐγκλογῶν ποὺ θὰ ἐκριναν τὴν τύχη τοῦ κόμματος, ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς δὲν εἶχε ἀναγνωρίσει ἐπίσημα τὴν ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας. Σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο ἡ συγγραφέας ἀναφέρει τὰ λόγια τοῦ Χίτλερ, ἀπὸ τὸ περίφημο βιβλίον του «Ὁ ἀγὼνας μου». «Μόνον ἡ ἐθνικότητα ἀποκτάται ἐκ γενετῆς. Ἡ νέα Γερμανίδα, εἶναι Γερμανίδα ἀλλὰ δὲν ἀποκτᾶ πολιτικὰ δικαιώματα παρὰ μὲ τὸ γάμο της». Ὡς τόσο τὰ δικαιώματα αὐτὰ μποροῦν νὰ δοθοῦν καὶ σὲ γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἐπαγγελματικὴ δράση. Μόνον στὶς κρίσιμες ἐκλογές τοῦ 1932, δέκα χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἱδρυσή του, καὶ ἀφοῦ βεβαιώθηκε γιὰ τὴν πλατεῖα ὑποστήριξή του ἀπὸ μέρος τῶν γυναικῶν, τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸ κόμμα τοὺς ἀναγνώρισε ἰσότητα πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ἡ πρώτη δήλωσις τοῦ κόμματος εἶναι αὕτη: Ἡ ἐργαζόμενη γυναικὶς ἔχει στὸ **φυλετικὸ** (raciste) Κράτος ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχει δικαίωμα στὴν προστασία τοῦ Κράτους γιὰ τὴν ὑπαρξή της, ὅπως ἡ παντρεμένη γυναίκα καὶ ἡ Μητέρα. Ἡ γυναίκα, ἴση μὲ τὸν ἄντρα στὸ φυλετικὸ Κράτος, **ἔχει δικαίωμα νὰ διαχειρίζεται τὰ ἰδιαίτερά της συμφέροντα.**

Θὰ ρωτήσῃ κανεὶς, ποιά εἶναι αὐτὰ τὰ δικαιώματα ; Οἱ γυναῖκες δὲν ἀντιπροσωπεύονται στὴν Γερμανικὴ Κυβέρνηση παρὰ μόνον ἀπὸ μιὰ γυναῖκα, τὴν Κσ Βάν Γκρόστε, ποὺ δὲν γίνεται πολὺς λόγος γι αὐτήν. Ἄλλὰ ἐξακολουθεῖν νὰ διώχνουν τὶς γυναῖκες ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα καὶ νέα διατάγματα—Νόμος τοῦ Μάρτη τοῦ 1934—ἀπαγορεύουν τὴν ἐργασία στὶς παντρεμμένες, ἐκτὸς ἂν ὁ σύζυγος εἶναι ἀνεργός.

Ἡ συγγραφέας ἀναφέρει καὶ τὶς ἀντιφεμινιστικὲς δηλώσεις καὶ τὴν «ἀνατολίτικη ἀντίληψη» πολλῶν παραγόντων τοῦ κόμματος, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταλήξῃ πῶς μόνον οἱ ἐπίσημες δηλώσεις πρέπει νὰ λαβαίνονται ὑπ' ὄψη. Καὶ δικαιολογεῖ τὴν ἀπροθυμία τοῦ κόμματος γιὰ τὴ συνεργασία μὲ γυναῖκες, «ἐξ αἰτίας τοῦ κατώτερου ἐπίπεδου τῆς γυναικείας ζωῆς» ποὺ προσθέτει ὅμως ἀμέσως ὅτι εἶναι ἐφάμιλλο μὲ τὸ ἀνδρικό ἐπίπεδο, πρᾶγμα ὅχι καὶ πολὺ κολακευτικὸ γιὰ τὴν Ἀρία Γερμανία.

Ἐνῶ ἀναγνωρίζει πῶς στὸ νέο καθεστῶς «τὸ κυρίαρχο ἀνδρικό στοιχεῖο» κατὰ τὴ φράση της, δὲ λαβαίνει ὑπ' ὄψη τοῦ τὰ γυναικεῖα αἰτήματα, ἐπιτίθεται στὴ δημοκρατικὴ φεμινιστικὴ κίνηση καὶ κατακρίνει τὸν πασιφισμό καὶ τὸν διεθνισμό ποὺ τὴ διαπνέει. Κατηγορεῖ τὴν Γκέρτρουδ Μπάουμερ γιὰ τὴν ὁμιλία της, στὸ Παρίσι στὶς Γαλλίδες φεμινίστριες ποὺ τὶς ἐφίλησε δημοσίᾳ καὶ ὀνομάζει τὴν πράξη αὐτὴ «καθαρὰ ἀντιγερμανικὴ χειρονομία».

Τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικὸ σημεῖο τῆς σημερινῆς γερμανικῆς φεμινιστικῆς κίνησης εἶναι ὁ ἀντιπασιφισμός. Ὁ ἠρωϊσμός, λέγει ἡ Γκούιντα Ντίελ, δὲν εἶναι προνόμιο ἀνδρικό καὶ ἡ γυναῖκα ποὺ πολεμᾷ δὲν εἶναι ἐξαίρεση, ὕμνει τὶς πολεμοχαρεῖς ἠρωῖδες τῆς Γερμανικῆς Μυθολογίας καὶ κατακρίνει αὐτὲς ποὺ ἀπὸ ἀγάπη ἐθουσιάζστηκαν ὥπως οἱ χριστιανοὶ μάρτυρες. Ἡ Γερμανίδα, λέγει, ἀγωνίζεται ἀπὸ μητρικὴ ἀγάπη καὶ τὸ μητρικό της ἐνστικτο ζητᾷ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας καὶ τὴ σπρώχνει νὰ διώξῃ τὸν ξένο ζυγὸ. Περιφρονεῖ τὸν «ψευδοδιεθνισμό» ποὺ πιστεύει στὴν ἀδελφσύνη τῶν λαῶν, παραγνωρίζοντας τὴν ἀθλιότητα καὶ τὸν πόνο τοῦ δικοῦ του ἔθνους. Σ' ὅλο τὸ βιβλίον γίνεται λόγος γιὰ «ἐχθροὺς καὶ πόλεμους». Πόσο μακριὰ εἶναι οἱ γυναῖκες αὐτὲς τῆς σημερινῆς Γερμανίας ἀπὸ τὸν τύπο τῆς γυναίκας ποὺ φανερώνουν τὰ λόγια τῆς Ἀντιγόνης :

«Ἦρθα στὸν κόσμον γιὰ τὴν Ἀγάπη, ὅχι γιὰ τὸ Μίσος».

* *

Ἡ δοκτορέσα Μαρία Μπάουμ κοντεύει ἐξήντα χρονῶν καὶ εἶναι ἀπὸ τὶς πρῶτες γυναῖκες, ποὺ διορίστηκαν ἐπιθεωρήτριες ἐργασίας. Στὸ Νταύσελντορφ ὀργάνωσε ἓνα σύστημα μητρικῆς βοήθειας ποὺ λειτούργησε πολλὰ χρόνους καὶ χρησίμευσε ὡς πρότυπο γιὰ ὅλη τὴ Γερμανία. Μέλος τῆς Βουλῆς ὕστερα ἀπὸ τὸ 1918, συνεργάστηκε μὲ τὴν Γκέρτρουδ Μπάουμερ γιὰ τὴν ἱδρύση μιᾶς Ἀκαδημίας γιὰ τὴν Κοινωνικὴ ἐργασία. Τὸ κρατίδιο τῆς Βάθης τῆς ἀνέθεσε τὴν ὀργάνωση τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ἄφησε τὴ θέση της αὐτὴ, γιὰ τὴν ἔδρα τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας στὸ πανεπιστήμιο τῆς Χαΐδελμπεργκ. Οἱ ἀρχές της καὶ

τὸ παράδειγμά της ἀναγνωρίζονται σήμερα καὶ ἀκο-
λουθοῦνται ἀπὸ ἄλλους.

Τὸ φασιστικὸ ἔμωσ καθεστῶς τὴν ἀντάμειψε, ἀπο-
λύοντάς την.

Μετάφραση **Φ. Π.**